

steenske Kasser, som have overtaget Forrentningen og Afdragene paa den Deel af Statsgjælden, som inden Marts 1848 var anvist paa de locale Kasser i Hertugdømmet.

Efter at have forudskiftet dette, skal jeg tillade mig omtrent i samme Orden som ved de forrige Aars Finantsforslag først at fremhæve de almindelige Betragtninger, hvortil Regjeringen har Anledning ved Forelæggelsen af denne Lov, og derefter gaae over til Detaillen. Tager man da det foreliggende Forslag for sig, vil det vise sig, at paa Indtægtsiden har man tilsammen kun et Beløb i rund Sum af 13,300,000 Rbd., men hvori der heller ikke er indbefattet nogen Krigsskat eller nogen anden overordentlig Indtægt, medens for indeværende Aar den samlede Indtægt, derunder indbefattet Krigsskat, er posteret med 14,500,000 Rbd. Den samlede Udgiftssum paa det foreliggende Forslag lyder derimod paa 18,640,000 Rbd., medens den paa indeværende Aars var 15,100,000 Rbd. Der stiller sig altsaa, naar man holder sig til de blotte Tal, som ifølge den vedtagne Posteringsmaade finde deres Plads i det foreliggende Forslag, en Underbalance med en rund Sum af 5,300,000 Rbd. Denne Underbalance er imidlertid kun en Følge af den engang vedtagne Beregnings- og Posteringsmaade. Der kommer nemlig til Afdrag paa den for det Første den Million, som kan ventes fra Slesvig, hvorved altsaa Underballancen reduceres til 4,300,000 Rbd.; der kommer dernæst i Betragtning, at der kan efter saa nøjagtige Beregninger, som det for Tiden er muligt at anfille, og som ogsaa ved foregaaende Keiligheder have staaet deres Prøve, anslaaes at ville kunne overgaae paa næste Finantsaar en Beholdning af omtrent 4,500,000 Rbd. Den tilbageværende Deel af Underballancen vil saaledes ikke alene være dækket, men der vil endog være et lille Overskud af 200,000 Rbd. den 31te Marts 1853. Jeg skylder strax at forklare, hvori det kan ligge, at Beholdningen er saa betydelig, og navnlig er endeel højere end jeg paa den sidste Rigsdag havde den Gre at anføre. Grunden er fornemmelig den, at jeg saae mig nødsaget til af den forrige Rigsdag, at udbede mig Bemyndigelse til allerede den-

gang at udstøde 2 Mill. Creditbeviser, som egentligen først vare bestemte at udgaae i indeværende Finantsaar, og som iøvrigt ogsaa for største Delen først ere komne til Anvendelse i dette Aar. Anledningen dertil var den, at jeg saa kort Tid efter Tjendtlighederernes Ophør troede at maatte være beredt paa særdeles store Udgifter for Krigsministeriernes Vedkommende i den nærmestfølgende Periode. Det har imidlertid vist sig, at disse Udgifter have kunnet indskrænktes noget yderligere, end jeg troede, at maatte være beløvet paa, og dette har naturligviis foranlediget, at Beholdningen den 1ste April 1851, da det indeværende Finantsaar begyndte, har været endeel større, nemlig omtrent 3 Millioner og 5 a 600,000 Rbd. end jeg oprindeligen havde beregnet.

Den betydelige contante Beholdning, som jeg saaledes tør gjøre Regning paa at have ved Slutningen af Finantsaaret, hvilken af mig tidligere blev angivet til $4\frac{1}{2}$ Million, vil naturligviis ikke ligge ørkesløs i Kassen, men det er paa den anden Side en Selsfølge at jeg, da jeg maa være beredt paa at skulle bruge den i Løbet af næste Finantsaar, ikke tør placere den paa anden Maade, end at den er let realisabel, og som Følge deraf heller ikke kan anbringe den til en saa høi Rente eller Disconto, som jeg gjerne ønskede. Naar engang de paagjældende Statsregnskaber foreligge, vil den befindes at beroe deels i Contanter i Statskassen, altsaa forsaavidt usfrugtbar, deels og for største Delen, haaber jeg, anbragt i Banken, eller i Berler eller Sterling eller i 3 pCt. danske engelske Obligationer, som man kan bruge til Amortisation i det paafølgende Aar. Jeg vil imidlertid allerede her bemærke, at naaget jeg saaledes beregner at have en Deel af den contante Beholdning staaende i Banken, er jeg dog til samme Tid i det Tilfælde, ikke at turde foreslaae at tilbagebetale den løbende Gjæld af en omtrent lignende Størrelse, som i Aaret 1848 blev stiftet til Banken, endskjøndt denne Gjæld naturligviis fra Statskassens Side forrentes med et større aarligt Beløb end det, Statskassen faaer i Rente af det Beløb, der staaer paa kort Opsættelse i Banken.